

[M. K. Sørensen.]

bruget havde stærkt stigende Lønninger for det Medhjælpspersonale, man havde, de var gode og rigelige nu, og at det tilige ofte var saaledes, at der ikke blev noget til Landbrugeren selv, naar Arbejds-lønningerne var betalt. Jeg tror ikke, det er helt i Overensstemmelse med de faktiske Forhold, for det er dog saaledes og har været det i de sidste Aaringer, at adskillige Landbrugere, naar Aaret er omme og de gør deres Regnskab op, kan se, at deres Formue er stigende, og saa har de levet, som vi ved Landmænd i Almindelighed lever, de lever jævnt og godt og hyggeligt. Det er Forholdet paa det Omraade, hvad jeg har mange Eksempler paa, og jeg tror ikke, man skal overdrive, som det ærede Medlem Hr. Sønderup gjorde, og fremstille det, som om der ingenting blev til Landbrugeren selv.

Til Medhjælpspersonalet vil jeg sige, at det skal ikke lade sig lokke af de Toner fra den Side, der siger: Vi vil saa forførdelig gerne betale god Løn, naar bare vi har Raad til det! — For hvorledes var det i den Tid, da Landbrugerne tjente gode Penge, i Krigsaarene, da Pengene strømmede ind til dem? Fik Medhjælpspersonalet stor Løn dengang? Nej, de faar nu engang ikke mere, end de er i Stand til at skaffe sig i Kraft af det Sammenhold, de kan skabe inden for deres egen Kreds.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Fredag den 23. Oktober, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1937 til 31. Marts 1938.

Mødet hævet Kl. 16⁵.

9de Møde.

Fredag den 23. Oktober Kl. 13.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1937 til 31. Marts 1938.

Forhandlingen genoptoges.

Koefoed: Atter i Aar skal jeg henlede den højtærede Undervisningsministers Opmærksomhed paa Hammershus Ruiner og spørge om, hvorledes Stillingen nu er. Jeg har et Par Gange før ved Finanslovdebatterne draget Spørgsmaalet frem og søgt at paavise, at der er forskellige Steder, hvor Restaureringsarbejder paa den gamle Ruin er nødvendige, for saa vidt der ikke skal ske Ødelæggelse de Steder paa Murresterne, som Tidens Tand har gnavet for stærkt paa. Selvfølgelig bliver der hvert Aar foretaget Vedligeholdelsesarbejder der, hvor det tiltrænges haardest, men det hævdes, at de Midler, der er til Raadighed, ikke forslaar til at restaurere det, som det er nødvendigt at sikre mod Forfald; vi skulde jo nødvendig komme for sent til at hindre Nedstyrtning af de gamle Mure, og da det ikke alene er os Bornholmere, men ogsaa alle de mange tilrejsende fra det øvrige Land, der har stor Interesse for den gamle Ruins historiske Betydning, er det, jeg stadig drager Sagen frem. Og da jeg ved, at den højtærede Minister ogsaa nærer stor Interesse for Bevarelse af Ruinen og nu personlig selv har set Skavankerne de forskellige Steder, haaber jeg paa et godt Resultat af min Henvendelse.

Jeg skal rette en Henstilling til den højtærede Trafikminister angaaende et Problem, der i vore Dage har stor Betydning for vore Privatbaner. Det er ikke alene Statsbanerne, der nu er ude for Vanskeligheder, men ogsaa i høj Grad Privatbanerne, og ogsaa her har jo Staten en stor Del at sige med Hensyn til Økonomien. Ved Moderniseringer er Driften nu de fleste Steder forbedret økonomisk, hvorved der kan køres billigere, end der kunde tidligere med de gamle Damplokomotiver. Men hvad jeg tænker paa, er et Led, som kommer